

Purvā strādā stipri vīri

Līvānu kūdras fabrika ir uzņēmums, kura darbība ļoti atkarīga no laika apstākļiem. Tālāk meteoroloģiskā dienesta ziņas par radio varam uzskatīt par kūdras ražotāju leciontāko un gaidītāko pārraidi. Īpaši jau vasarā, kad notiek kūdras ieguve. Tad ik dienas desmitiem cilvēku brauc strādāt purvā. Galvenā darba frontē ir tur — plūšajos brungnajos līdzenumos, zem sveļmiņajiem saules stariem. Taču kas tā par frontē, kurai nav aiz mugures... Bet — vasara visar ir sasprāgta darba sezona.

Sodien pastāstīsim par diviem vīriem, kuru darbs jau līdus gadus vairo fabrikas kolektīva sasniegumus.

Vienmāja atnava. Nebūtu izvece. Tuvumā nav ne mazāka krūmīņa. Un puteklis. Tie birst aiz krēslis apkakles, krājas kabatlās un jebkurā apgērba atlokā, burtiski lēdās atā. Tikal sprīdīta duša cilvēkam atdod svaigumu un izskatu. Bet — rīdā vīrs sākas no jauna.

Nepieradušam bērnam, ka tie ir istā eļļa. Un nav nogaidīta jau tālums — kā to var izturēt? Taču ir cilvēki, kuri gādliem tie strādā, kuri pat iemēlojuši šo purvu. Tād — jālīdzinās vīriem.

Jau ceturtā gadsimtu purvā strādā Nikolajs Zdanovičs, aprūpē dažādu tehniku. Pašreiz viņš ir kūdras smalcinātāja neregulārs BF-6.5 mašīnists.

Strādā viņš spējīgi, prus izpildīt un pārsniegt izstrādes normas, tadēc regulāri kļūst par so štālētiskās mētensības uzvarētāju. Viņa vārds ievakstis kolektīva vienģadomātās piegādes. Goda arāmatni, ir saņēmti Goda raksti, pērnējās N. Zdanoviča portrets ievietots fabrikas Goda plākonē.

Kad beidzas kūdras ieguves sezona, N. Zdanovičs remontē būvstāļu dzelzceļa līniju. Arī

šis darbs meistaram sākas. Ne jau veidi pērn N. Zdanovičs tika apbalvots ar PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstrādes bronzas medaļu.

Kūdras fabrika ir kolektīva, kur cēnā ģimenes darba tradīcijas. Lūk, N. Zdanovičs ir pašos spēka gados, taču par malnu sev vairs nenākas domāt — dēls Mihails divi lat līdēks darbu soļi.

Piegādes pirmrindnieki

Jācer, ka šī izvēle ir galīga un stingra. Mihails strādā Skrebeļu ielā un cenšas lai valrotu, ģimenes čakla un kvalitatīva darba slavu.

Grigorijš Ancāns Līvānu kūdras fabrikā sāka strādāt 1946. gadā. Tas bija piemais pēckaru gads. Miera gads, taču grūts laiks. Kūdras ieguve galvenokārt notika ar roku spēku. Jaunielis tomēr nenobijās grūtību, paguruma mirklis sevi izrādīja sak. Ja esi izvēlējies ceļu dzīvē, tad ei na to, nemeklē vieglus apkārtceļus. Un šo savu apņēmību G. Ancāns ir spējis īstenot visa mūža laikā.

Godu rītmā nācies strādāt dažādos darbus: sākumā G. Ancāns bija mašīnists, vēlāk kļuva par ceļa priekšnieku, pēc tam veica tehniskā inženiera pienākumus. Tagad viņš ir pensionārs. Jau deviņus gadus Taču turpina strādāt ir atslēdznieks instrumentālajā celā.

Darba veterāns saka: «Godi Bek sevi manīt! Un priekšniekos enerģiskāk jāizvirza jauni un spēcīgi cilvēki. Tāda ir īstenības obligātā prasība».

G. Ancāna īrba teipā bledi šauriežas jaunie strādnieki. Vieni

lūdi konkrētu padomu, citi atnāk vienkārši parunāties — par divi un tās radītajām problēmām. Un jebkurā gadījumā strodas vajadzīgie vārdi. Raksturīgi, ka G. Ancāns ar visiem runā vienkārši un saprotami. Kā biedrs ar biedru. Nav ne mīpas no pozas, ka, lūk, es esmu pieredzējis un gudrs. Nē. Allāz valda unticības un savstarpējas saprašanās atmosfēra.

Darba veterāns nesteldzoties atāsta par aizvadīto laiku, kas ir fabrikas vēsture. Nebūtu viegli četrdesmitajos vados iegūt pakalā un kurināmo kūdrā. Galvenie objekti toreiz bija purvi Pēterniekos un Raganē. Sezonas laikā tie strādāja apmēram tūkstotis cilvēku. Tas ir piecas reizes vai, rāk nekā šodien. Protams, šodien visi smagie darbi ir mehānizēti, tāpēc arī kūdras ieguve ir krietni lielāka nekā toreiz.

Jāpiezīmē, ka pēckaru gados kūdras fabrika bija lielākais uzņēmums Līvānos, kurā strādāja vairums līvāniešu. Tagad, protams, notikušas lielas izmaiņas.

No tā sauktās «vecās gvardes» lerinda palikuši vairs tikai divi — Grigorijš Ancāns un elektrīkis Aleksandrs Škarins. Daži aizsaulē aizsaulē nefēlētus laika rītums, citi — pensijā.

Purva tenāk jauna tehnika, jauni cilvēki. Tiesa, šajā darbā vajag spēju izturēt gan vasaras sveļmi, gan ziemas aukstumu. Un purvs ir jāemlī. Kā zvejnieks lemīl jūrā, ka zemleka — plāvu un druvu. Darbs purvā prasa drosmīgus un atiprus vīrus.

Tādi vīri bija, tādi vīri ir, un tādi vīri arī nākotnē būs.

K. AMATNIEKS

ATTELOS: Nikolajs Zdanovičs (attēls pa kreisi) un Grigorijš Ancāns.

J. SILICKA foto